

نمره قبولی به وزیر می‌دهیم

اشک ما را در نمی‌آورد، هرچند لبخند چندانی هم روی لب نمی‌نشانند

علیرضا هاشمی سنجانی دبیرکل سابق سازمان معلمان در گفت و گو با هم‌میهن:

علیرضا هاشمی‌سنجانی، فعال صنفی و مدنی و دبیرکل سابق سازمان معلمان از چهره‌هایی است که به عملکرد کاظمی نمره قابل قبولی می‌دهد و تاکید می‌کند، برای ارزیابی فعالیت‌های این وزارتخانه باید شرایط کشور را در نظر گرفت.

او از جمله کسانی است که حرکت‌های اصلاحی وزارت آموزش‌وپرورش را مثبت می‌داند که با سرعتی پایین در حال انجام است: «کلیت عملکرد وزیر را در مسیر دولت وفاق می‌بینم و در مجموع به عملکرد او در شش‌ماه گذشته نمره قبولی می‌دهم. دولت آقای پزشکیان در شرایط خاص کشور متولد شد؛ بنابراین با نگاهی منصفانه می‌شود عملکرد وزیر را پذیرفت. آقای کاظمی کار خود را شهریورماه و همزمان با آغاز به کار مدارس شروع کرد که تا پایان ماه مهر، یک بازه زمانی عملیاتی است و به همین دلیل شاهد کمترین تغییرات از طرف آقای کاظمی و همراهانش بودیم و به چند تغییر در حوزه ستادی بسنده کردند. با توجه به ارزیابی‌هایی که از عملکرد استان‌ها داشتند، از آبان‌ماه کارهایشان را شروع کردند و در همین چهارماه اخیر تغییراتی ایجاد شد که هرچند سرعت بسیار پایینی داشت، اما در مسیر دولت قرار دارد.»

او از شرایط روی کار آمدن کاظمی می‌گوید و توضیح می‌دهد که در ارزیابی‌ها باید شرایطی مثل مسئله بازنشستگان، رتبه‌بندی و اشکالات آن، گزینش‌های آموزش‌وپرورش و رد کردن بسیاری از داوطلبان، کنکور، تاثیر سوابق تحصیلی، امتحانات نهایی و کسری بودجه را هم در نظر بگیریم: «به دلیل همین شرایط برنامه‌های او را بلندپروازانه ندیدیم. براساس روندی که رئیس‌جمهور در حوزه آموزش‌وپرورش مطرح کردند، وزیر هم دو اولویت مهم عدالت آموزشی و کیفیت آموزش با نگاه به مدارس دولتی در سراسر کشور را در دستور کار خود قرار داد.»

در این چندماه نتایج آن را ندیده‌ایم اما جلسات متعددی با حضور رئیس‌جمهور برگزار شد که یکی از نتایج آن وضعیت خوب بودجه نوسازی

در بودجه سال آینده است. این دو هدف در کنار مسائلی مانند کرامت و منزلت معلمان، مردمی‌سازی و مشارکت خیرین در کارها و مواردی دیگر از جمله فعالیت‌هایی است که به‌عنوان برنامه کاری این وزارتخانه شاهد اجرای آن بودیم.»

فعالان صنفی و مدنی اعتقاد دارند که آموزش‌وپرورش یک متغیر مستقل نیست و به یک تصمیم‌گیری کلان وابسته است و به همین دلیل با توجه به مجموعه شرایط کشور، حرکت‌های کوچک ولی با سرعت کم را نباید نادیده گرفت. هاشمی نمونه این حرکت‌ها را بازگشت حدود 18 هزار نفر از افرادی که در گزینش‌ها رد شده‌اند، بخشی از این حرکت‌های کوچک و در راستای دولت وفاق می‌داند که نشان می‌دهد از سختگیری‌های ایدئولوژیک در این حوزه کاسته شده و افراد دارای صلاحیت علمی توانستند از این سدها رد شوند.

او می‌گوید، ما این وزارتخانه را با ملاک‌های خاص ارزیابی نمی‌کنیم؛ چون در این صورت نمی‌توان نمره خوبی به آنها داد اما با توجه به شرایط فعلی، نمره قبولی به وزیر می‌دهیم و تصور می‌کنم اگر آموزش‌وپرورش بخواهد تاثیرگذارتر عمل کند، باید به مسائل دیگری هم توجه کند. از نگاه او، این وزارتخانه با نسل جدیدی از دانش‌آموزان روبه‌روست که ویژگی‌های خاصی دارند و آمادگی مدیریت آموزشی آنها را ندارد. در کنار آن باید پیشرفت‌هایی مانند هوش مصنوعی را هم در نظر گرفت که آموزش‌وپرورش هنوز به‌صورت جدی وارد آن نشده است.

هاشمی می‌گوید، یکی از مسائلی که در سازمان معلمان دنبال می‌شود مدیریت علمی و حرفه‌ای بر آموزش‌وپرورش است که از نگاه مسئولان غایب است؛ «ما نگاه ایدئولوژیک را برای این حوزه مناسب نمی‌دانیم؛ چون باعث می‌شود، نتوانیم خودمان را با نظام آموزش جهانی تطبیق دهیم و از تجارب آنها استفاده کنیم. علاوه بر آن بحث تمرکزگرایی هم مطرح است که بارها درباره آن صحبت کرده‌ایم و گفته‌ایم، باید به تمرکززدایی ختم شود.»

هنوز هم ستاد وزارتخانه حتی برای کل کشور و دورترین مناطق تصمیم‌گیری می‌کند. آموزش‌وپرورش در این ملاک‌ها وضعیت خوبی ندارد ولی با توجه به شرایط موجود کشور می‌شود امیدوار بود که در آینده با مسئله‌یابی و تمرکز روی مشکلات، هرچند با سرعت کم، به سمت حل آنها حرکت کند. به نظر می‌رسد باید مطالبات را حداقلی در نظر گرفت. این وزارتخانه حداقل برخلاف دولت قبل، اشک ما را در نمی‌آورد، هرچند لبخند چندانی هم روی لب نمی‌نشانند و قابل تحمل است.»

این فعال صنفی تاکید می‌کند، انتظارات از دولت نباید بر مبنای یک دولت اصلاح طلب یا توسعه طلب باشد؛ «تغییرات و انتصابات که انجام شده در راستای دولت وفاق است؛ چون مبنای آن حضور افراد مختلف و کارآمدی آنهاست و به همین دلیل در انتصابات به کندی حرکت می‌کند. با توجه به شرایط فعلی نمره عالی را نمی‌گیرند اما نمره قبولی را می‌توان به آنها داد. در این شرایط هم اولویت فعلی این وزارتخانه باید از پتانسیل نیروهای مختلف موجود در جامعه استفاده کند؛ چون ارتباط خوبی با نهادهای علمی ندارد و درهای آن به روی این نهادها حتی تشکلهای فرهنگیان برای تحقیق و ارزیابی فعالیتها بسته است و پیشنهاد من این است که فقط به نیروهای درون خود اکتفا نکند و مسائل خود را با جامعه فرهنگیان و علمی و دانشگاه مطرح کند.»

منبع: روزنامه هم میهن 5 اسفند 1403 خورشیدی